

ЗАКОН

О ПРЕВОЗУ ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

І. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин обављања јавног превоза терета и превоза терета за сопствене потребе у домаћем друмском саобраћају, односно јавног превоза терета и превоза терета за сопствене потребе у међународном друмском саобраћају и инспекцијски надзор.

Превоз терета у друмском саобраћају обавља се у складу са овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона, као и потврђеним међународним уговорима.

Одредбе овог закона не односе се на:

- 1) превоз терета који се обавља возилима Војске Србије и министарства надлежног за унутрашње послове;
- 2) превоз терета који обавља физичко лице ради задовољења личних потреба, теретним возилом или скупом возила чија највећа дозвољена маса не прелази 1.500 kg.

Дефиниције

Члан 2.

Поједини изрази, у смислу овог закона, имају следећа значења:

- 1) *терет* је ствар којом се манипулише у саобраћајно-транспортном смислу;
- 2) *превоз терета у друмском саобраћају* је кретање празног или натовареног теретног возила или скупа возила;
- 3) *превоз терета у домаћем друмском саобраћају* је превоз терета у друмском саобраћају при чијем се обављању место поласка и место доласка налази на територији Републике Србије;
- 4) *превоз терета у међународном друмском саобраћају* је превоз терета у друмском саобраћају при чијем се обављању прелази најмање једна државна граница;
- 5) *јавни превоз терета* је превоз терета у друмском саобраћају код кога привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице које обавља превоз наплаћује услугу превоза или остварује било какву директну или индиректну економску корист на основу обављања тог превоза;
- 6) *превоз терета за сопствене потребе* је превоз терета у друмском саобраћају који домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, пољопривредник, односно страно правно лице, предузетник или физичко лице обавља без накнаде у вези са пословима из своје делатности;
- 7) *превозник* је привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице, коме је сходно националном законодавству државе у којој се

налази његово седиште, односно пребивалиште, одобрено обављање превоза терета;

8) *домаћи превозник* је превозник чије се стварно и стално седиште налази на територији Републике Србије;

9) *страни превозник* је превозник чије се седиште, односно пребивалиште налази на територији друге државе;

10) *лиценца за превоз* је јавна исправа којом привредно друштво, друго правно лице или предузетник стиче право на обављање свих или појединих врста јавног превоза терета у друмском саобраћају;

11) *извод лиценце за превоз* је јавна исправа којом надлежни орган потврђује да је теретно возило којим домаћи превозник обавља међународни или домаћи јавни превоз уписано у решење о издавању лиценце за превоз;

12) *лице одговорно за превоз* је лице које је одговорно за стварно и непрекидно управљање пословима превоза радно ангажовано у привредном друштву, другом правном лицу или код предузетника који обавља превоз;

13) *сертификат о професионалној оспособљености* је јавна исправа којом се потврђује професионална оспособљеност лица одговорног за превоз;

14) *билатерални превоз терета* је превоз терета у друмском саобраћају који се обавља између Републике Србије и друге државе;

15) *транзитни превоз терета* је превоз терета у друмском саобраћају који се обавља преко територије Републике Србије или друге државе без утовара, односно истовара терета на територији Републике Србије или друге државе;

16) *превоз терета из или за треће државе* је превоз терета у друмском саобраћају који започиње и завршава се на територији државе у којој се не налази седиште, односно пребивалиште превозника;

17) *комбиновани превоз* је превоз друмског теретног возила или скупа возила код кога се део превозног пута обавља железницом или пловним путем, а део превозног пута друмом на што је могуће краћим растојањима;

18) *дозвола* је јавна исправа којом се домаћем превознику дозвољава приступ и кретање на територијама других држава, а страном превознику приступ и кретање на територији Републике Србије;

19) *каботаж* је превоз терета у друмском саобраћају који обавља страни превозник између појединих места на територији Републике Србије;

20) *корисник превоза* је привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице које, на основу уговора са превозником, стиче одређена права и преузима одређене обавезе;

21) *товарни лист* је документ којим домаћи превозник потврђује пошиљаоцу да је закључен уговор о превозу и да је терет примљен на превоз;

22) *CMR* је товарни лист за превоз терета у међународном друмском саобраћају;

23) *лиценца за обављање послова професионалног возача* (у даљем тексту: лиценца возача) је јавна исправа којом се утврђује идентитет и основно занимање возача, у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима;

24) *потврда за возача* је јавна исправа која се издаје превознику за возача који је радно ангажован за управљање теретним или скупом возила, а

који није држављанин државе у којој се налази седиште, односно пребивалиште превозника.

Превоз терета

Члан 3.

Превоз терета у друмском саобраћају може бити јавни превоз терета или превоз терета за сопствене потребе.

При обављању јавног превоза терета, релација, цена превоза и други услови превоза одређују се уговором закљученим између превозника и корисника превоза.

При обављању превоза терета за сопствене потребе морају бити испуњени следећи услови:

- 1) да превоз терета није претежна делатност лица које га обавља;
- 2) терет који се превози мора бити у власништву, продат, купљен, узет или предат у закуп, произведен, дорађен или поправљен од стране истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе;
- 3) сврха превоза мора бити превоз терета до или од истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе или њено премештање било унутар било изван седишта истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе;
- 4) теретним возилом или скупом возила који се користи за такав превоз мора управљати лице радно ангажовано код истог домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника, као и пољопривредник, односно лице радно ангажовано код истог страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе;
- 5) теретно возило или скуп возила мора бити у власништву истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника који обавља превоз за сопствене потребе или се користи на основу уговора о финансијском лизингу или се користи на основу уговора о закупу који је закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште, односно пребивалиште налази на територији Републике Србије.

Теретно возило којим се обавља превоз терета за сопствене потребе у друмском саобраћају мора имати на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, исписано пословно име и натпис „Превоз за сопствене потребе”, исписано словима висине најмање три центиметра и бојом или налепницом која се битно разликује од основне боје возила, а може имати и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

На бочним вратима или бочним странама кабине теретног возила не могу се стављати други натписи, осим натписа из става 4. овог члана.

У теретном возилу којим се врши превоз за сопствене потребе мора се налазити фотокопија обрасца пријаве возача у радни однос оверена печатом и потписом овлашћеног лица привредног друштва, другог правног лица, односно

предузетника који врши превоз за сопствене потребе, осим ако је возач предузетник или пољопривредник.

Домаће привредно друштво, друго правно лице, односно предузетник коме је јавни превоз терета претежна делатност може да обавља превоз терета за сопствене потребе када се тај превоз обавља у складу са ставом 3. тач. 2) до 5) овог члана.

Теретно возило или скуп возила из става 3. овог члана које припада домаћем привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику или пољопривреднику којим се обавља превоз терета за сопствене потребе у међународном друмском саобраћају, поред услова дефинисаних прописима о безбедности саобраћаја на путевима, ако је то предвиђено међународним уговорима или другим међународно правним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора, мора испуњавати и техничке услове у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационе услове у погледу безбедности саобраћаја, прописане у акту из члана 13. став 11. овог закона, о чему се министарству надлежном за послове саобраћаја (у даљем тексту: Министарству), као доказ, доставља потврда из члана 13. став 9. овог закона.

О испуњености услова из става 8. овог члана Министарство издаје потврду из члана 13. став 10. овог закона.

Документација којом се доказује испуњеност услова из става 3. овог члана мора се налазити у теретном возилу или скупу возила и показати на захтев органа који врши надзор у складу са овим законом.

Вођење евиденције домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, односно пољопривредника који обавља превоз терета за сопствене потребе поверава се општинској, односно градској управи, односно управи Града Београда.

Домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, односно пољопривредник подноси захтев за упис у евиденцију из става 11. овог члана општинској, односно градској управи, односно управи Града Београда.

Уз уредан захтев из става 12. овог члана домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, односно пољопривредник дужан је да достави:

1) изјаву о теретним возилима којима ће обављати превоз за сопствене потребе;

2) фотокопију саобраћајне дозволе и регистрационог листа или оригинал саобраћајне дозволе за свако теретно возило из изјаве;

3) оригинал или фотокопију уговора о финансијском лизингу или уговора о закупу теретног возила или скупа возила, уколико теретно возило или скуп возила којим ће се обављати превоз за сопствене потребе није у власништву домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, односно пољопривредника из става 12. овог члана и подаци о примаоцу лизинга, односно закупцу морају бити уписани у саобраћајну дозволу у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима.

Ако је једна од уговорних страна физичко лице, уговор из става 13. тачка 3. овог члана мора бити оверен код органа надлежног за оверу.

Орган општинске, односно градске управе, односно управе Града Београда одлучује о упису и доставља Министарству податке о упису у евиденцију.

Министар прописује садржину и начин вођења евиденције из става 11. овог члана и начин достављања података из става 15. овог члана.

Садржина евиденције из става 11. овог члана која се односи на пољопривредника садржи нарочито име, презиме, место и датум рођења лица као податке о личности.

Каботажа

Члан 4.

Страни превозник може да обавља каботажу само на основу дозволе за каботажу коју издаје Министарство.

Страни превозник захтев за издавање дозволе из става 1. овог члана подноси Министарству преко домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника.

Министарство, на основу података о транспортним капацитетима, у року од 15 дана од дана пријема захтева из става 2. овог члана, процењује да ли Република Србија има одговарајуће транспортне капацитете, односно одређену врсту и број теретних возила или скупа возила.

Ако процени да Република Србија нема одговарајуће транспортне капацитете за обављање превоза за који је поднет захтев из става 2. овог члана, Министарство у року од седам дана након истека рока из става 3. овог члана, на одговарајући начин, ставља на увид јавности информацију о захтеву за издавање дозволе за обављање каботаже и процену о транспортним капацитетима из става 3. овог члана.

Министарство доноси решење о издавању дозволе за каботажу ако, у року од осам дана од дана стављања на увид јавности информације и процене из става 3. овог члана, заинтересовани домаћи превозници не доставе доказ о поседовању транспортних капацитета за обављање овог превоза.

Министарство доноси решење о одбијању захтева за издавање дозволе из става 1. овог члана у случају да Република Србија има одговарајуће транспортне капацитете за обављање овог превоза.

Решење из ст. 5. и 6. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Каботажом се сматра и превоз терета у домаћем друмском саобраћају који обавља домаћи превозник прикључним возилом које је у власништву страног лица и није регистровано у Републици Србији.

Забрањено је обављање превоза из става 8. овог члана.

Министар прописује образац дозволе за каботажу.

Достављање појединачних управних аката

Члан 5.

Достављање решења донетих о управним стварима применом прописа којима се уређује превоз терета у друмском саобраћају и других аката насталих у вођењу управног поступка врши се у складу са одредбама закона којим се уређује општи управни поступак.

II. УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ ЈАВНОГ ПРЕВОЗА ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

Лиценца за превоз и изузеци

Члан 6.

Јавни превоз терета може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник, на основу лиценце за превоз, и то за:

- 1) јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају и
- 2) јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају.

Лиценца за превоз издаје се са роком важења од 10 година.

Домаћи превозник дужан је да оригинал лиценце за превоз чува у свом стварном и сталном седишту.

Лиценца за превоз је непреносива, осим у случају статусних промена спајања и припајања домаћег привредног друштва.

Лиценца за превоз није потребна за обављање следећих превоза:

- 1) превоз терета за сопствене потребе;
- 2) превоз пошиљака и пакета које обавља јавни поштански оператор као универзалну поштанску услугу;
- 3) превоз возилима која су намењена потребама јавне безбедности, одбране, заштите од ванредних догађаја и потребама државних органа, органа аутономне покрајине или органа локалне самоуправе, медицинских и хуманитарних превоза;
- 4) превоз специјалним возилима која су после производње била прилагођена посебним наменама, па се њима не може обављати превоз терета на исти начин, као са неприлагођеним возилима (нпр. возила за превоз пчела, путујуће библиотеке и др);
- 5) превоз терета као претежне делатности, теретним возилом или скупом возила чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg, којим располаже на основу власништва или га користи на основу уговора о финансијском лизингу привредно друштво, друго правно лице или предузетник;
- 6) превоз који обављају јавна предузећа које су основале јединице локалне самоуправе за обављање комуналних делатности.

Услови за издавање лиценце

Члан 7.

Лиценца за превоз може се издати домаћем привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику, ако поднесе доказе да испуњава следеће услове:

- 1) пословни углед;
- 2) финансијску способност;
- 3) професионалну оспособљеност;
- 4) стварно и стално седиште;
- 5) одговарајући возни парк;

6) одговарајући број радно ангажованих возача.

Домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник мора непрекидно испуњавати услове из става 1. тач. 1) - 5) овог члана.

Пословни углед

Члан 8.

Услов у погледу пословног угледа испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник ако:

1. радно ангажованом лицу одговорном за превоз:

1) није правноснажно изречена заштитна мера забране обављања одређених послова у привредном и финансијском пословању,

2) није донета правноснажна пресуда за кривична дела против имовине, привреде, безбедности јавног саобраћаја, права по основу рада, правног саобраћаја, опште сигурности људи и имовине и животне средине,

3) није изречена правноснажна пресуда за друга кривична дела, на казну затвора и

4) није донета, у последње две године, три или више пута, правноснажна пресуда привредног суда, којом је осуђено за тежи привредни преступ у области јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима за који је прописана новчана казна у износу преко 100.000 динара;

2. привредно друштво или друго правно лице:

1) нема правноснажно изречену заштитну меру забране вршења јавног превоза у друмском саобраћају,

2) нису у последње две године три или више пута, правноснажном пресудом привредног суда кажњени за тежи привредни преступ у области јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима за који је прописана новчана казна преко 750.000 динара;

3. предузетник:

1) није правноснажно изречена заштитна мера забране обављања јавног превоза у друмском саобраћају,

2) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом прекршајног суда кажњено за тежи прекршај у области јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима за који је прописана новчана казна преко 300.000 динара.

Министарство води евиденцију лица одговорних за превоз.

Министар прописује садржину и начин вођења евиденције лица одговорних за превоз. Садржина евиденције лица одговорних за превоз садржи нарочито име, презиме, место и датум рођења лица одговорног за превоз као податке о личности.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник поново стиче пословни углед када престану правне последице пресуде којом је изречена заштитна мера, односно када престану правне последице пресуде осуђиваном лицу из става 1. овог члана.

Финансијска способност

Члан 9.

Услов у погледу финансијске способности испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник који измирује своје пореске и пословне обавезе и располаже капиталом и резервама у износу од:

1) 2.000 евра за прво теретно возило или скуп возила и 1.000 евра за свако следеће теретно возило или скуп возила у динарској противвредности, по званичном средњем курсу динара, који утврђује Народна банка Србије, на дан подношења захтева за издавање лиценце за превоз за јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају;

2) 9.000 евра за прво теретно возило или скуп возила и 5.000 евра за свако следеће теретно возило или скуп возила у динарској противвредности, по званичном средњем курсу динара, који утврђује Народна банка Србије, на дан подношења захтева за издавање лиценце за превоз за јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају.

Професионална оспособљеност

Члан 10.

Услов у погледу професионалне оспособљености испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако лице одговорно за превоз има сертификат о професионалној оспособљености и испуњава услове из члана 8. став 1. овог закона.

Сертификат о професионалној оспособљености стиче се полагањем испита о професионалној оспособљености.

Испит о професионалној оспособљености не полаже лице које:

1) има најмање 10 година радног искуства на пословима управљања у области превоза терета у друмском саобраћају;

2) има стечено високо образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке струковне студије и специјалистичке академске студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године на факултету из области саобраћајног инжињерства, машинског инжињерства, правних наука или економских наука;

3) има стечено високо образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке струковне студије и специјалистичке академске студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године и најмање једна година радног искуства на пословима управљања у области превоза терета у друмском саобраћају;

4) има стечено високо образовање на студијама првог степена и најмање две године радног искуства на пословима управљања у области превоза терета у друмском саобраћају;

5) има стечено средње образовање и најмање три године радног искуства на пословима управљања у области превоза терета у друмском саобраћају.

Лице из става 1. овог члана може обављати послове управљања у јавном превозу терета у домаћем или у међународном друмском саобраћају код највише четири домаћа превозника која обављају јавни превоз терета са укупно највише 50 теретних возила или скупа возила.

Испит о професионалној оспособљености

Члан 11.

Испит о професионалној оспособљености спроводи Министарство према програму из става 12. овог члана.

Испит из става 1. овог члана полаже се пред Комисијом коју образује Министар.

Комисија из става 2. овог члана састоји се од најмање три члана од којих трећину чине лица у радном односу у Министарству, а остали чланови се одређују са листе испитивача коју утврђује Министар.

У листу из става 3. овог члана могу бити уписана лица која имају стечено високо образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке струковне студије и специјалистичке академске студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године на Саобраћајном, Машинском, Правном или Економском факултету и најмање пет година радног искуства у области друмског саобраћаја.

Подносилац захтева за издавање сертификата о професионалној оспособљености сноси трошкове поступка полагања испита о професионалној оспособљености који обухватају трошкове за рад комисије из става 2. овог члана.

Комисија из става 2. овог члана може одобрити ослобађање од полагања испита из става 1. овог члана на основу захтева који подноси лице које испуњава један од услова из члана 10. став 3. овог закона.

Лицу које поднесе захтев за издавање сертификата о професионалној оспособљености, после успешно положеног испита о професионалној оспособљености, као и лицу које поднесе захтев за издавање сертификата о професионалној оспособљености из става 6. овог члана, Министарство доноси решење о издавању сертификата о професионалној оспособљености.

Лицу које поседује сертификат о професионалној оспособљености Министарство решењем одузима сертификат о професионалној оспособљености уколико изгуби услов пословног угледа због неиспуњавања услова из члана 8. став 1. тачка 1) овог закона.

Решење из ст. 7. и 8. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Лицу из става 8. овог члана дозвољава се полагање испита без могућности ослобађања од полагања испита из става 1. овог члана, када престану правне последице пресуде којом је изречена заштитна мера, односно када престану правне последице пресуде из члана 8. став 1. тачка 1) овог закона.

Министарство води евиденцију о одржаним испитима из става 1. овог члана, издатим и одузетим сертификатима из ст. 7. и 8. овог члана.

Министар утврђује висину трошкова полагања испита о професионалној оспособљености уз сагласност министра надлежног за послове финансија, прописује начин, програм и поступак спровођења испита о професионалној оспособљености, образац сертификата о професионалној оспособљености, поступак издавања сертификата о професионалној оспособљености, као и начин вођења евиденције о одржаним испитима, издатим и одузетим сертификатима о професионалној оспособљености.

Садржина евиденције и садржина обрасца сертификата о професионалној оспособљености из става 12. овог члана садрже нарочито име, презиме, место и датум рођења лица које има сертификат о професионалној оспособљености као податке о личности, у складу са законом.

Стварно и стално седиште

Члан 12.

Услов у погледу стварног и сталног седишта испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник чије седиште је на територији Републике Србије, са просторијама у којима чува основна пословна документа (рачуноводствена документа, документа о људским ресурсима, документа која садрже податке о времену војње и времену одмора возача и сл.) и друга документа битна за обављање делатности.

Одговарајући возни парк

Члан 13.

Услов у погледу одговарајућег возног парка, испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник који има најмање једно теретно возило или скуп возила, регистровано у Републици Србији, у власништву или га користи на основу уговора о финансијском лизингу или на основу уговора о закупу.

Јавни превоз терета привредно друштво, друго правно лице или предузетник може обављати теретним возилом или скупом возила на основу уговора о закупу који мора бити закључен, на период од најмање шест месеци, са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште, односно пребивалиште налази на територији Републике Србије и подаци о примаоцу лизинга, односно закупцу морају бити уписани у саобраћајну дозволу у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима.

Ако је једна од уговорних страна физичко лице, уговор из става 2. овог члана мора бити оверен код органа надлежног за оверу.

Теретно возило или скуп возила које се користи на основу уговора о закупу мора бити у власништву закуподавца или дато закуподавцу на коришћење на основу уговора о финансијском лизингу, уз претходно прибављену сагласност даваоца лизинга. Подаци о закупцу морају бити уписани у саобраћајну дозволу у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима.

Теретно возило којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају мора имати на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, исписано пословно име, а може имати и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

На бочним вратима или бочним странама кабине теретног возила не могу се стављати други натписи, осим натписа из става 5. овог члана.

Пословно име мора бити на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, исписано словима висине најмање пет центиметара и бојом или налепницом која се битно разликује од основне боје возила.

Теретно возило или скуп возила из ст. 1. и 2. овог члана, поред услова предвиђених прописима о безбедности саобраћаја на путевима, мора

испуњавати и техничке услове у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационе услове у погледу безбедности саобраћаја.

Као доказ о испуњености услова из става 8. овог члана привредно друштво, друго правно лице или предузетник доставља Министарству потврду произвођача или овлашћеног представника произвођача у Републици Србији о испуњености техничких услова у погледу буке и емисије загађивача и о испуњености техничко-експлоатационих услова у погледу безбедности саобраћаја.

О испуњености услова из става 8. овог члана привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику Министарство издаје потврду.

Министар прописује техничке услове у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационе услове у погледу безбедности саобраћаја као и обрасце потврда из ст. 9. и 10. овог члана.

Одговарајући број радно ангажованих возача

Члан 14.

Услов у погледу одговарајућег броја радно ангажованих возача испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако има најмање једног радно ангажованог возача по теретном возилу или скупу возила.

Возач из става 1. овог члана мора поседовати лиценцу возача и не може бити лице коме нису престале правне последице пресуде за кривична дела и прекршаје из области безбедности саобраћаја на путевима.

Поступак за издавање лиценце

Члан 15.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник, Министарству подноси захтев за издавање лиценце за јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају или захтев за издавање лиценце за јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају на прописаном обрасцу, који садржи податке о броју теретних возила или скупа возила којима би обављао превоз и уз који се прилажу докази о испуњавању услова из члана 7. став 1. овог закона.

Ако утврди да одговарајући захтев из става 1. овог члана садржи све прописане податке и ако су испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство доноси решење о издавању лиценце за превоз.

Ако утврди да нису испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство доноси решење о одбијању захтева за издавање лиценце за превоз.

Решења из ст. 2. и 3. овог члана је коначно у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Захтев за продужење рока важења лиценце за превоз на прописаном обрасцу, који садржи све податке захтева из става 1. овог члана, домаћи превозник подноси Министарству најмање 90 дана пре истека рока важења лиценце за превоз.

Ако утврди да захтев из става 5. овог члана садржи све прописане податке и ако су испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство решењем продужава рок важења лиценце за превоз, у року до 30 дана од дана пријема уредног захтева.

Ако утврди да нису испуњени услови из члана 7. овог закона, Министарство доноси решење о одбијању захтева за продужење рока важења лиценце за превоз.

Решење из ст. 6. и 7. овог члана је коначно у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Извод лиценце за превоз

Члан 16.

Извод лиценце за превоз је непреносив и издаје се као прилог уз лиценцу за превоз из члана 6. став 1. овог закона.

Извод лиценце за превоз садржи податке о издаваоцу, домаћем превознику, матичном броју превозника, броју акта из регистра Агенције за привредне регистре, регистарским ознакама теретног возила, правном основу коришћења теретног возила, броју лиценце за превоз и року важења лиценце за превоз, врсти превоза који се обавља, врсти извода лиценци и датум издавања извода лиценце за превоз, печат и потпис издаваоца.

Извод лиценце за превоз важи најдуже до истека рока важења лиценце за превоз.

У превозу терета у међународном друмском саобраћају извод лиценце за превоз важи за скуп возила у чијем саставу се налази прикључно возило које није у власништву домаћег превозника, односно које му је стављено на располагање на основу уговора о лизингу или уговора о закупу или када је прикључно возило регистровано у другој држави.

Домаћи превозник са изводом лиценце за јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају може обављати и билатерални јавни превоз терета са суседним државама са којима је, сходно међународним уговорима и другим међународноправним актима за извршавање међународних уговора, предвиђено обављање превоза без дозвола.

Домаћем превознику који поседује лиценцу за јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају, у складу са захтевом, извод лиценце за јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају може бити издат уколико поднесе доказ о испуњености услова из члана 9. тачка 1) овог закона.

Домаћи превозник са изводом лиценце за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају може обављати и јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају.

Контрола испуњености услова за издавање лиценце за превоз у периоду њене важности.

Члан 17.

Министарство врши проверу испуњености услова за издавање лиценце за превоз, с тим да период између две провере не може бити дужи од пет година.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов пословног угледа или професионалне оспособљености из разлога што лице одговорно за превоз не испуњава услове из члана 8. став 1. тачка 1) овог закона или услов из члана 10. став 1. овог закона може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз ако послове управљања превозом обавља лице које испуњава

услове из члана 8. став 1. тачка 1) овог закона с тим да у року од шест месеци достави Министарству доказ о испуњености услова.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов пословног угледа или професионалне оспособљености због смрти или привремене спречености за рад лица одговорног за превоз, може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз с тим да у року од девет месеци достави Министарству доказ о испуњености тих услова.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов финансијске способности може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз, с тим да Министарство претходно оцени, на основу анализе финансијског плана превозника, да ће тај услов бити испуњен у року који не може бити дужи од шест месеци.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов стварног и сталног седишта може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз, с тим да у року од шест месеци достави Министарству доказ о испуњености услова.

Ако у остављеном року превозник не достави доказе о испуњености услова за издавање лиценце Министарство доноси решење о одузимању лиценце и извода лиценце.

У случајевима из ст. 2, 3, 4. и 5. овог члана Министарство не може донети решење више од три пута у периоду од 10 година од дана доношења првог решења.

Решење из става 7. овог члана је коначно.

Промена података

Члан 18.

Домаћи превозник дужан је да обавести Министарство о промени података у вези са условима за издавање лиценце за превоз из члана 7. став 1. тач. 2)-5), најкасније у року од 15 дана од дана настале промене, како би се издала нова лиценца са припадајућим изводима.

Домаћи превозник је дужан да изгубљену, украдену или уништену лиценцу за превоз, односно извод лиценце за превоз огласи неважећим у „Службеном гласнику Републике Србије”, у року од осам дана од дана када је лиценца за превоз, односно извод лиценце за превоз изгубљен, украден или уништен, као и да у истом року писменим путем обавести Министарство.

Дупликат лиценце за превоз или извода лиценце за превоз Министарство издаје након подношења захтева за њихово издавање уз достављање документа којим се потврђује да је важећа лиценца за превоз или извод лиценце за превоз оглашен неважећим.

Ако се променом података смањује право на број издатих извода лиценце за превоз превозник је дужан да Министарству врати издате изводе лиценце за превоз који чине разлику између броја издатих извода лиценце за превоз и броја који одговара промењеним подацима.

У случају из става 4. овог члана Министарство доноси решење о издавању лиценце за превоз и извода лиценце за превоз којим се замењује важеће решење о издавању лиценце за превоз и извода лиценце за превоз.

Одузимање лиценце за превоз

Члан 19.

Министарство одузима лиценцу за превоз домаћем превознику у случају:

- 1) да престане да испуњава један од услова за издавање лиценце за превоз, осим у случају из члана 17. ст. 2, 3, 4. и 5. овог закона;
- 2) да је поднео нетачне податке потребне за издавање лиценце за превоз;
- 3) да обавља превоз у супротности са издатом лиценцом за превоз;
- 4) да је престао да обавља делатност превоза терета у друмском саобраћају у периоду дужем од шест месеци.

Решење којим се одузима лиценца за превоз коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Домаћи превозник дужан је да, у року од осам дана од дана пријема решења из става 2. овог члана, лиценцу за превоз и изводе лиценце за превоз врати Министарству.

Домаћи превозник, коме је одузета лиценца за превоз, након истека рока од шест месеци од дана одузимања, може поново поднети захтев за издавање лиценце.

Престанак важења лиценце за превоз

Члан 20.

Лиценца за превоз престаје да важи:

- 1) истеком рока на који је издата;
- 2) на основу захтева носиоца лиценце за превоз;
- 3) одузимањем лиценце за превоз;
- 4) престанком постојања привредног друштва, другог правног лица или предузетника.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана Министарство доноси решење о престанку важења лиценце за превоз.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

Регистар лиценци

Члан 21.

Министарство води Регистар лиценци за превоз и извода лиценце за превоз.

Министар прописује садржину и начин вођења Регистра лиценци за превоз и извода лиценце за превоз.

Подзаконски акт

Члан 22.

Министар ближе прописује изглед и садржину обрасца захтева за издавање и продужење рока важења лиценце за превоз, обрасце лиценце за

превоз, извода лиценце за превоз, као и начин стављања на увид јавности информације о издатим и одузетим лиценцама за превоз.

Потврда за возача

Члан 23.

Потврда за возача је исправа која се издаје домаћем превознику за возача који је радно ангажован за управљање теретним или скупом возила за које поседује извод лиценце за јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају, који није држављанин Републике Србије и који је на располагању домаћем превознику, у складу са прописима Републике Србије којима се уређују услови за запошљавање и стручно оспособљавање.

Министарство издаје потврду за возача на рок од пет година и потврђује да је тај возач радно ангажован код домаћег превозника у складу са условима из става 1. овог члана. На захтев за издавање потврде за возача домаћег превозника Министарство доноси решење о издавању потврде или решењем одбија захтев.

Решење из става 3. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Оригинал потврде за возача се налази у теретном или скупу возила из става 1. овог члана, док се оверена фотокопија потврде за возача чува у стварном и сталном седишту домаћег превозника.

Министарство врши проверу испуњености услова из става 1. овог члана, најмање једном у периоду важења потврде за возача из става 2. овог члана.

Министарство одузима потврду за возача у случају:

- 1) да престане да испуњава услове за издавање потврде за возача;
- 2) да је поднео нетачне податке потребне за издавање потврде за возача.

Министарство води евиденцију о потврдама за возача из става 1. овог члана.

Министар утврђује садржину и изглед обрасца потврде за возача, као и начин вођења евиденције о потврдама за возача.

Садржина евиденције и садржина обрасца из става 8. овог члана садрже нарочито име, презиме, место и датум рођења возача као податке о личности.

III. ДОЗВОЛА

Појам дозволе

Члан 24.

Превоз терета у међународном друмском саобраћају обавља се на основу дозволе уколико није другачије прописано међународним уговором.

Дозвола гласи на превозника и непреносива је.

Врсте дозвола

Члан 25.

Министарство утврђује и размењује потребан број дозвола за наредну годину (у даљем тексту: годишњи контингенти дозвола), са надлежним органима за послове друмског саобраћаја других држава на основу међународних уговора.

Дозволе из става 1. овог члана јесу појединачне дозволе, временске дозволе, мултилатералне дозволе и дозволе на основу обављања комбинованог превоза.

Појединачна дозвола

Члан 26.

Појединачна дозвола је јавна исправа на основу које домаћи или страни превозник може да обави највише две возње натовареног теретног возила или скупа возила код билатералног превоза, односно једну возњу натовареног теретног возила или скупа возила из или за треће државе и која омогућава један улазак и један излазак из државе, односно код транзитног превоза два уласка или два изласка из државе.

Врста појединачне дозволе одређује се према врсти превоза који се може обављати (билатерални, транзитни или из или за треће државе), односно према намени (за одређено подручје, одређену врсту терета, одређена возила и одређену врсту превоза).

Рок важења појединачне дозволе утврђен је међународним уговором.

Годишњи контингент појединачних дозвола, уговорен са надлежним органом друге државе, чине појединачне дозволе одређене врсте.

Годишњи контингент појединачних дозвола не чине дозволе добијене на основу коришћења комбинованог превоза.

Министар прописује начин коришћења и попуњавања појединачне дозволе.

Временска дозвола

Члан 27.

Временска дозвола је јавна исправа на основу које домаћи или страни превозник може да обави неограничени број возњи у одређеном периоду, а врста те дозволе одређује се према врсти превоза који се може обављати (билатерални, транзитни или из или за треће државе), односно према намени (за одређено подручје, одређену врсту терета, одређена возила и одређену врсту превоза).

Уз временску дозволу води се дневник путовања, ако је то предвиђено потврђеним међународним уговором, који садржи податке о обављеним возњама по хронолошком редоследу по етапама сваког путовања празног или натовареног теретног возила или скупа возила.

Рок важења временске дозволе утврђен је међународним уговором.

Годишњи контингент временских дозвола, уговорен са надлежним органом друге државе, чине временске дозволе одређене врсте.

Министар прописује начин коришћења временских дозвола и образац дневника путовања.

Мултилатерална дозвола

Члан 28.

Мултилатерална дозвола је јавна исправа коју издаје међународна организација у складу са међународним уговором на основу које превозник са седиштем, пословним седиштем, односно пребивалиштем у држави чланица обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају, када се превоз обавља између држава чланица и у транзиту преко територије једне или више држава чланица возилима регистрованим у држави чланица.

Мултилатерална дозвола је дозвола одређене врсте на основу које се може обављати неограничени број вожњи између држава чланица међународног уговора или у транзиту преко територија тих држава.

Уз мултилатералну дозволу води се дневник путовања, у складу са међународним уговором, који садржи податке о обављеним вожњама по хронолошком редоследу по етапама сваког путовања празног или натовареног теретног возила или скупа возила.

Годишњи контингент мултилатералних дозвола чине мултилатералне дозволе одређене врсте.

Годишње контингенте мултилатералних дозвола утврђује Министарство на основу возила по категоријама које користе домаћи превозници и услова које прописује међународни уговор.

Министар прописује начин коришћења мултилатералних дозвола, образац дневника путовања, као и изглед и начин употребе печата који се ставља на мултилатералну дозволу.

Превози који се обављају без дозволе

Члан 29.

Страни превозник може без дозволе, под условом реципроцитета, обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају, и то:

- 1) теретним возилом или скупом возила чија највећа дозвољена маса, укључујући и прикључна возила, не прелази 6.000 kg или чија носивост заједно са прикључним возилом не прелази 3.500 kg;
- 2) до или од аеродрома, у случају скретања ваздухоплова са редовног лета;
- 3) поштанских пошиљки;
- 4) хаварисаних возила или возила за поправку;
- 5) сервисно-ремонтних возила за поправке теретних возила или скупа возила у квару;
- 6) празног теретног возила или скупа возила ради замене теретног возила или скупа возила у квару и преузимања терета на превоз из теретног возила или скупа возила у квару, као и повратна вожња теретног возила или скупа возила након његове поправке;
- 7) хуманитарних пошиљки у хитним случајевима, нарочито у случају елементарних непогода;

8) живих животиња у теретном возилу или скупу возила направљеним за ту сврху или трајно прилагођеним за превоз живих животиња у складу са законодавством државе страног превозника;

9) пчела и рибље млађи;

10) посмртних остатака;

11) уметничких предмета и дела за излагање на изложбама и сајмовима;

12) рекламног материјала и предмета намењених искључиво реклами и информисању;

13) помоћног материјала и животиња за позоришне, музичке, филмске, спортске, циркуске или сајамске приредбе и са тих приредби, као и оних који су намењени филмским, радијским и телевизијским снимањима;

14) резервних делова за бродове и ваздухоплове;

15) терета у одговарајућем теретном возилу или скупу возила приликом селидбе;

16) од/до терминала за комбиновани превоз (од граничног прелаза или од места одредишта до најближег терминала за комбиновани превоз, односно од терминала за комбиновани превоз до места одредишта или граничног прелаза);

17) за сопствене потребе;

18) за ванредне превозе;

19) ненатовареног новонабављеног теретног возила или скупа возила;

20) теретним возилом или скупом возила посебно намењеним и прилагођеним за превоз путничких аутомобила, свежег воћа, поврћа и другог терета у складу са одредбама међународног уговора.

При обављању превоза из става 1. овог члана у теретном возилу или скупу возила мора се налазити документација која потврђује да се ради о превозу за који није потребна дозвола.

Страни превозник може без дозволе, под условом реципроцитета обављати и друге врсте превоза терета у међународном друмском саобраћају ако је тако предвиђено потврђеним међународним уговорима и међународноправним актима за њихово извршавање.

IV. РАСПОДЕЛА СТРАНИХ ДОЗВОЛА ДОМАЋИМ ПРЕВОЗНИЦИМА

Годишњи план расподеле

Члан 30.

Расподелу годишњих контингената страних дозвола, врши Министарство на основу годишњег плана расподеле дозвола (у даљем тексту: план расподеле).

План расподеле утврђује се на основу посебних критеријума и састоји се од општег и посебног дела.

Општи део плана расподеле садржи основне податке о годишњим контингентима дозвола као и податке од значаја за утврђивање посебног дела плана расподеле.

Посебни део плана расподеле утврђује се за сваког домаћег превозника који поседује лиценцу за превоз из члана 6. став 1. тачка 2) овог закона (у даљем тексту: појединачни план).

Подношење захтева за утврђивање појединачног плана

Члан 31.

Домаћи превозник од 15. октобра до 1. новембра текуће године подноси Министарству захтев за утврђивање појединачног плана за наредну годину.

Министарство утврђује појединачан план на основу поднетог захтева и ставља на увид домаћем превознику, на одговарајући начин.

Домаћи превозник, у року од седам дана од дана стављања на увид појединачног плана може да даје примедбе Министарству на податке на основу којих је утврђен појединачни план.

У року од седам дана од истека рока из става 3. овог члана, Министарство разматра примедбе и утврђује појединачни план расподеле најкасније до 25. децембра текуће године.

Ревизија појединачног плана врши се најмање два пута у току године.

Ако се захтев не поднесе у року из става 1. овог члана Министарство неће утврдити појединачни план, а захтев ће одбацити као неблаговремен.

У случају из става 6. овог члана домаћи превозник може поново поднети захтев за утврђивање плана расподеле приликом ревизије или приликом утврђивања плана расподеле наредне године.

Критичан и некритичан контингент дозвола

Члан 32.

На основу поднетих захтева за утврђивање плана расподеле и степена искоришћености дозвола у одређеном временском периоду одређује се критичан и некритичан контингент дозвола.

Критичан контингент дозвола је контингент за који се, на основу праћења коришћења дозвола, у одређеном временском периоду, утврди да је број размењених дозвола мањи од потреба домаћих превозника.

Некритичан контингент дозвола је контингент за који се, на основу праћења коришћења дозвола, у одређеном временском периоду, утврди да број размењених дозвола одговара потребама домаћих превозника.

Услови за преузимање дозвола из појединачног плана

Члан 33.

Домаћи превозник може преузети дозволе из утврђеног појединачног плана, ако:

- 1) има важећу лиценцу из члана 6. став 1. тачка 2) овог закона;
- 2) има право на захтеване дозволе утврђене планом расподеле за текућу годину и
- 3) достави доказ о уплати републичке административне таксе за доделу дозвола.

Преузимање дозвола

Члан 34.

На основу захтева домаћег превозника за преузимањем дозвола из појединачног плана, Министарство доноси решење о додели дозвола.

Решење из става 1. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Евиденција о дозволама

Члан 35.

Министарство води евиденцију о додељеним и враћеним појединачним, временским и мултилатералним дозволама, листовима из дневника путовања временских и мултилатералних дозвола, односно обављеним превозима евидентираним у листовима из дневника путовања временских и мултилатералних дозвола, као и о возним картама на основу којих је обављен комбиновани превоз.

Подзаконски акти

Члан 36.

Влада прописује начин утврђивања и податке које садржи Општи део плана расподеле, посебне критеријуме за утврђивање појединачног плана расподеле, начин утврђивања појединачног плана расподеле, садржину и образац захтева за утврђивање појединачног плана и ревизије из члана 31. овог закона, начин утврђивања критичности контингента дозвола из члана 32. овог закона, поступак и начин преузимања дозвола из чл. 33. и 34. овог закона, поступак и начин вођења евиденција о дозволама из члана 35. овог закона, рокове за враћање појединачних, временских и мултилатералних дозвола, начин стављања на увид домаћим превозницима података које садржи Општи део плана расподеле, као и податке које садржи појединачни план расподеле.

V. НАЧИН ОБАВЉАЊА ПРЕВОЗА ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

1. Посебне одредбе о домаћем превознику

Обављање превоза и исправе које се морају налазити у теретном возилу или скупу возила

Члан 37.

При обављању јавног превоза терета у теретном возилу или скупу возила домаћег превозника мора да се налази оригинал извода лиценце за превоз, ако је то предвиђено овим законом, као и одговарајуће исправе на основу којих је могуће утврдити идентитет возача (лична карта, пасош и сл.) и лиценца возача.

Теретним возилом или скупом возила којим домаћи превозник обавља јавни превоз терета може управљати само возач који је радно ангажован код тог домаћег превозника.

При обављању превоза терета у друмском саобраћају у теретном возилу или скупу возила мора да се налази оригинал уговора о радном ангажовању возача, односно оверена фотокопија уговора о радном ангажовању, односно

оригинал потврде за возача који није држављанин Републике Србије из члана 23. овог закона.

При обављању превоза терета у теретном возилу или скупу возила, које домаћи превозник користи на основу уговора о закупу, мора да се налази оригинал уговора о закупу или оверена фотокопија уговора о закупу, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик у случају када се теретно возило или скуп возила користи за обављање превоза терета у међународном саобраћају у складу са лиценцом за превоз из члана 6. став 1. тачка 2) овог закона.

При обављању превоза терета у домаћем друмском саобраћају у теретном возилу или скупу возила домаћег превозника мора да се налази документ са подацима о терету који се превози (оригинал товарног листа или отпремнице), попуњен и оверен од стране превозника и пошиљаоца.

При обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају у теретном возилу или скупу возила домаћег превозника мора да се налази оригинал CMR, попуњен и оверен од стране превозника и пошиљаоца.

При обављању превоза терета за сопствене потребе у међународном друмском саобраћају у теретном возилу или скупу возила поред документације из члана 3. став 10. овог закона мора се налазити попуњен и оверен оригинал CMR и одговарајућа дозвола из члана 24. став 1. овог закона.

2. Посебне одредбе о страном превознику

Обављање превоза

Члан 38.

Страни превозник може обављати јавни превоз терета у међународном друмском саобраћају на основу лиценце за превоз, односно извода лиценце за превоз кад је то предвиђено међународним уговорима и другим међународноправним актима.

Страни превозник који обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају, мора поседовати дозволу сходно међународном уговору и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора, односно размењеном контингенту појединачних, временских или мултилатералних дозвола.

Страни превозник који обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају вучним и прикључним возилом регистрованим у различитим државама, мора поседовати дозволу за вучно возило, осим ако међународним уговором није другачије одређено.

Дозволу са пратећом документацијом потребно је, пре отпочињања превоза, исправно, уредно и читко попунити.

Страни превозник може обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају теретним возилом или скупом возила која се користе на основу уговора о закупу, под условом да:

- 1) је теретно возило или скуп возила регистровано у складу са прописима државе регистрације теретног возила или скупа возила;
- 2) се уговор о закупу односи само на закуп теретног возила или скупа возила без возача;

3) теретно возило или скуп возила користи закупац за време трајања уговора о закупу;

4) теретним возилом или скупом возила управља возач радно ангажован код закупца или закупца лично.

Страни превозник не може обављати јавни превоз терета теретним возилом или скупом возила која су регистрована ради одвоза.

Страни превозник може обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају, у складу са дозволом, теретним возилом или скупом возила које испуњава услове утврђене прописима којима су уређени безбедност саобраћаја на путевима, технички услови у погледу буке и емисије загађивача, као и техничко-експлоатациони услови у погледу безбедности.

Страни превозник чије је теретно возило или скуп возила регистровано на територији државе са којом није закључен међународни уговор, односно са којом је закључен међународни уговор а нису размењене дозволе, може обављати превоз терета у међународном друмском саобраћају на основу посебне дозволе.

Дозвола из става 8. овог члана омогућава једнократно обављање билатералног или транзитног превоза терета.

Захтев за издавање посебне дозволе страни превозник подноси Министарству преко домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника најмање пет дана пре доласка теретног возила или скупа возила на гранични прелаз.

Дозволу из става 8. овог члана издаје царински орган уз претходну сагласност Министарства.

Министар прописује обрасце појединачних, временских и посебних дозвола.

Исправе које се морају налазити у теретном возилу или скупу возила

Члан 39.

При обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају у теретном возилу или скупу возила страног превозника мора да се налази:

1) лиценца за превоз, односно извод лиценце за превоз када је њихово поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора;

2) лиценца возача када је њено поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора;

3) оригинал уговора о радном ангажовању закључен између возача који управља возилом и страног превозника који обавља превоз, односно оверена фотокопија тог уговора, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик када је његово поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора;

4) потврда за возача када је њено поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора;

5) оригинал уговора о закупу, односно оверена фотокопија, са преводом на енглески, француски, руски или немачки језик, ако страни превозник користи теретно возило или скуп возила на основу уговора о закупу;

6) оригинал CMR, попуњен и оверен од стране превозника и пошиљаоца;

7) оригинал важеће одговарајуће дозволе у коју су исправно, уредно и читко унети подаци које садржи прописани образац дозволе (уписани подаци усаглашени са превозном, царинском и другом документацијом).

Подаци из става 1. тачка 7) овог члана не могу се прецртавати, брисати или исправљати.

Сматра се да страни превозник који обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају нема дозволу у теретном возилу или скупу возила, ако нема одговарајућу дозволу или ако дозвола није попуњена и оверена на начин прописан овим законом.

VI. МЕРЕ У СЛУЧАЈУ ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ

Члан 40.

У ванредној ситуацији, Влада може одредити мере којима се обезбеђује функционисање превоза терета у друмском саобраћају у насталим околностима и којих су дужни да се придржавају домаћи превозници.

Ванредном ситуацијом у смислу става 1. овог члана сматра се поремећај у функционисању привреде на дужи рок, а који за последицу има превелику понуду или тражњу превозних услуга на домаћем тржишту превоза терета чиме је угрожено пословање домаћих превозника у превозу терета у друмском саобраћају или привредних друштава, односно предузетника који извозе своје производе, уз услов да краткорочне и дугорочне прогнозе ситуације у овој привредној делатности не показују могућност значајнијег и трајног побољшања.

Мере из става 1. овог члана могу трајати највише шест месеци са могућношћу једномесечног продужења.

У случају наступања ситуације из става 1. овог члана Влада ће, као повремено радно тело, образовати Кризни одбор састављен од представника Министарства, министарства надлежног за привреду, финансије и представника домаћих превозника, са задатком да предложи Влади мере за решавање кризе на домаћем тржишту услуга превоза терета.

У случају неједнаког третмана домаћег превозника у иностраној држави у односу на третман превозника из те државе у Републици Србији, Влада може донети одговарајуће одлуке у циљу обезбеђивања реципроцитета у обављању међународног превоза терета са другим државама.

VII. НАДЛЕЖНОСТ ЦАРИНСКИХ ОРГАНА

Овлашћења царинског органа

Члан 41.

Царински орган овлашћен је да на граничном прелазу, односно другом месту на коме се обавља царински надзор, проверава да ли страни превозник има исправе прописане чланом 39. став 1. тач. 5), 6) и 7) овог закона и међународним уговорима.

Царински орган је овлашћен да на оригинал важеће исправе из члана 39. став 1. тачка 7) овог закона стави идентификациони број царинског службеника, отисак службеног печата надлежне царинарнице односно царинског реферата, датум и време кад је царински службеник прегледао дозволу.

Царински орган води евиденцију о обављеним превозима домаћих и страних превозника.

У случају да страни превозник на граничном прелазу, на захтев царинског органа, не да на увид оригинал важеће дозволе или оригинал друге одговарајуће исправе, односно да на увид неважећу дозволу, царински орган ће страном превознику привремено одузети исправе, забранити даље кретање на територији Републике Србије и о томе обавестити Министарство.

У случају да страни превозник на другом месту на коме се обавља царински надзор, на захтев царинског органа, не да на увид оригинал важеће дозволе или оригинал друге одговарајуће исправе, односно да на увид неважећу дозволу, царински орган ће страном превознику привремено одузети исправе, наложити истоварање терета, забраниће даље кретање и о томе обавестити Министарство.

Царински орган, у складу са својим овлашћењима, поступа по одлукама Министарства у погледу забране обављања превоза на територији Републике Србије.

У случају да царински орган на граничном прелазу, односно на другом месту на коме обавља царински надзор утврди да домаћи превозник, односно домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник који обавља превоз терета за сопствене потребе приликом изласка из државе, нема одговарајући извод лиценце превозника, односно друге исправе прописане овим законом, забраниће излазак из државе и о томе обавестити Министарство.

Подзаконски акти и извештаји

Члан 42.

Министар надлежан за послове саобраћаја прописује случајеве под којима надлежни царински орган издаје посебну дозволу из члана 38. став 8. овог закона без појединачне сагласности Министарства.

Министар, у сагласности са министром надлежним за послове финансија, прописује садржину и начин вођења евиденције о обављеним превозима домаћих и страних превозника.

Надлежни царински орган размењује са Министарством до десетог у месецу за претходни месец потребне податке о обављеним превозима домаћих и страних превозника и извештај о врсти и броју издатих посебних дозвола.

VIII. ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

1. Појам, права, дужности и овлашћења инспектора

Појам инспекцијског надзора. Инспектор

Члан 43.

Инспекцијски надзор над применом овог закона, прописа донетих на основу овог закона и међународних уговора и других међународноправних

аката који се закључују ради извршавања међународних уговора врши Министарство преко републичког инспектора за друмски саобраћај (у даљем тексту: Инспектор).

Инспекцијски надзор се врши над прописаном документацијом домаћег и страног превозника, корисника превоза, домаћег и страног привредног друштва, другог правног лица, предузетника или физичког лица (у даљем тексту: објект инспекцијског надзора).

Надзор над обављањем превоза терета у друмском саобраћају, инспектор врши у стварном и сталном седишту и другим пословним просторијама превозника, привредног друштва, другог правног лица, предузетника, лица одговорног за превоз, просторијама физичког лица, просторијама пошиљаоца или примаоца као и при обављању превоза терета.

Права и дужности инспектора

Члан 44.

Инспектор има право и дужност да у вршењу инспекцијског надзора:

1) врши контролу непрекидног испуњавања услова за издавање лиценце за превоз из члана 7. овог закона;

2) врши контролу увидом у документа превозника (лиценцу за превоз, извод лиценце за превоз, сертификат о професионалној оспособљености лица одговорног за превоз и других одговарајућих исправа);

3) утврђује идентитет посаде теретног возила или скупа возила увидом у документа возача (пасоша, личне карте и возачке дозволе) и врши контролу лиценце возача, уговора о радном ангажовању возача, потврде за возача из члана 23. овог закона и других одговарајућих исправа;

4) прегледа и врши контролу прописане документације за теретно возило или скуп возила којим се обавља превоз терета (саобраћајну дозволу, уговор о финансијском лизингу или закупу теретног возила или скупа возила, потврду о испуњености техничких услова у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационих услова у погледу безбедности саобраћаја и другу документацију за теретно возило или скуп возила којима се обавља превоз);

5) прегледа и врши контролу прописане документације у вези са јавним превозом терета (дозволу, товарни лист, CMR, отпремницу, транзитни документ и другу документацију);

6) прегледа и врши контролу отпремнице, товарног листа и других докумената у вези са обављањем превоза терета за сопствене потребе у домаћем и међународном друмском саобраћају;

7) води евиденцију о извршеним прекршајима и предузетим административним мерама у складу са одредбама овог закона и међународних уговора и других међународноправних аката који се закључују ради извршавања међународних уговора и доставља извештаје Министарству.

Министар прописује начин вођења евиденције из става 1. тачка 7) овог члана.

Садржина евиденције из става 2. овог члана садржи нарочито име, презиме, место и датум рођења лица које је извршило прекршај као податке о личности, у складу са законом.

Овлашћења инспектора

Члан 45.

У вршењу инспекцијског надзора над обављањем превоза терета у друмском саобраћају Инспектор је дужан и овлашћен да:

- 1) изда прекршајни налог за прекршаје установљене овим законом или прописом донетим на основу овог закона;
- 2) поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршаје установљене овим законом или прописом донетим на основу овог закона;
- 3) поднесе пријаву за привредни преступ установљен овим законом или кривичну пријаву;
- 4) донесе привремено решење о одузимању лиценце за превоз и извода лиценце ако је домаћи превозник престао да испуњава услов пословног угледа из члана 8. став 1. тач. 2) и 3) овог закона;
- 5) поднесе захтев Министарству за одлучивање у складу са чланом 17. овог закона.

Министарство доноси решење о одузимању лиценце за превоз и извода лиценце најкасније у року од 30 дана од дана достављања привременог решења из става 1. тачка 4) овог члана.

Члан 46.

У вршењу инспекцијског надзора над обављањем превоза терета у друмском саобраћају Инспектор је дужан и овлашћен да:

1) наложи домаћем превознику, домаћем привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику или физичком лицу да у одређеном року отклони уочене недостатке и неправилности у раду у погледу:

- (1) превоза терета за сопствене потребе супротно члану 3. ст. 4, 5. и 6. овог закона,
- (2) превоза терета теретним возилом или скупом возила које није обележено у складу са чланом 13. ст. 5, 6. и 7. овог закона,
- (3) превоза терета теретним возилом или скупом возила за које је издат извод лиценце за превоз али се исти не налази у возилу;

2) наложи превознику, привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику, лицу одговорном за превоз, физичком лицу или возачу достављање података потребних за вођење управног, прекршајног, кривичног поступка или привредног преступа;

3) искључи теретно возило или скуп возила домаћег превозника, домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или физичког лица којим се превоз терета у домаћем друмском саобраћају не обавља на основу лиценце за превоз, односно теретним возилом за које није издат извод лиценце за превоз, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице и донесе решење о привременој забрани кретања у трајању од пет дана;

4) донесе привремено решење о одузимању лиценце за превоз или извода лиценце за превоз, ако се користи лиценца за превоз којој је истекла важност, односно издата је другом превознику и поднесе захтев Министарству за доношење решења о одузимању лиценце за превоз или извода лиценце за

превоз домаћем превознику на чије име је издата лиценца за превоз или извод лиценце за превоз;

5) донесе привремено решење о одузимању дозволе из члана 38. став 2. овог закона издате страном превознику, ако основано посумња у њену веродостојност или утврди да дозвола не одговара службеној евиденцији Министарства или ако страни превозник не обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају у складу са одредбама овог закона, међународног уговора и других међународноправних аката који се закључују ради извршавања међународних уговора или условима наведеним у дозволи и достави их Министарству ради доношења решења; у том случају дужан је да теретно возило или скуп возила спроведе до најближе царинске испоставе, нареди паркирање возила на простору одређеном за те сврхе до окончања поступка; након плаћања казне, односно окончања поступка упути страно теретно возило или скуп возила на гранични прелаз ради изласка из државе;

6) забрани страном превознику даље обављање започетог превоза, ако у теретном возилу или скупу возила нема оригинал важеће дозволе за превоз за који је прописано да се обавља у режиму дозвола или нема оригинал друге одговарајуће исправе (одговарајућу лиценцу за превоз, извод лиценце за превоз, потврду о испуњености техничких услова у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационих услова у погледу безбедности саобраћаја итд.), односно обавља превоз супротно условима наведеним у дозволи, при чему је дужан да теретно возило или скуп возила спроведе до најближе царинске испоставе, нареди паркирање возила на простору одређеном за те сврхе до окончања поступка и достављања одговарајуће исправе; након плаћања казне, односно окончања поступка упути страно теретно возило или скуп возила на гранични прелаз ради изласка из државе.

Министарство доноси решење о одузимању лиценце за превоз и извода лиценце за превоз из става 1. тачка 4) и дозвола из става 1. тачка 5) овог члана, најкасније у року од 30 дана од дана достављања привременог решења о одузимању лиценце за превоз, извода лиценце за превоз или дозволе.

Решење из става 2. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

Министарство води евиденцију о донетим решењима из става 1. тач. 3) - 6) и става 2. овог члана.

Службена легитимација, службена значка и службено одело инспектора

Члан 47.

Инспектор је дужан да, у вршењу инспекцијског надзора, има службену легитимацију која садржи инспекцијска овлашћења и службену значку.

Министар прописује образац службене легитимације, односно изглед службене значке.

Инспектор за време обављања инспекцијских послова, носи службено одело.

Министар прописује изглед и коришћење службеног одела.

2. Остале одредбе о инспекцијском надзору

Заустављање и преглед возила

Члан 48.

Инспектор, у вршењу инспекцијског надзора, има право да на путевима врши контролу теретних возила или скупа возила, осим возила Војске Србије и возила министарства надлежног за унутрашње послове.

За давање знакова којима се наређује заустављање, инспектор може употребљавати стоп таблицу.

Стоп таблица мора бити пресвучена рефлектујућом материјом или израђена на начин да се може осветлити сопственим извором светлости, који емитује светлост црвене боје.

Стоп таблица пресвучена рефлектујућом материјом има облик круга пречника најмање 12 cm и причвршћена је на одговарајућу дршку. Основа таблице је жуте боје, са црвеном ивицом ширине најмање 2 cm.

Стоп таблица са сопственим извором светлости има облик круга пречника најмање 18 cm и причвршћена је на одговарајућу дршку. Основа је жуте боје, око које је црвена ивица ширине најмање 3 cm, чије су површине од рефлектујуће материје. Основа друге стране је беле боје пречника најмање 10 cm око које је црвена ивица ширине најмање 3 cm са рефлектујућом материјом. У ову основу је уграђено светлеће тело које може да емитује постојано, односно трепћуће светло црвене боје.

На основи стоп таблице коју користи инспектор исписан је текст: „СТОП ИНСПЕКЦИЈА”.

Приликом вршења инспекцијског надзора, инспектор може службено возило зауставити и паркирати на месту где врши инспекцијски надзор, уколико тиме не угрожава безбедност саобраћаја.

Обавезе објекта инспекцијског надзора према инспектору

Члан 49.

Објекат инспекцијског надзора дужан је да инспектору омогући неометано вршење инспекцијског надзора и да без одлагања омогући увид у захтевану документацију и податке, као и несметан приступ објектима или особљу који су у вези са обављањем делатности превоза терета у друмском саобраћају.

Објекат инспекцијског надзора дужан је да поступи по налогу инспектора и изврши наложене инспекцијске мере.

Лице одговорно за превоз у објекту инспекцијског надзора дужно је да, у року од 24 h од часа када је протекао рок који је одређен за отклањање неправилности, писмено обавести инспектора да ли су неправилности отклоњене.

Обавезе возача

Члан 50.

Возач је дужан да заустави возило на безбедном месту које одреди инспектор.

Лице које има возило у власништву или га користи на основу уговора о финансијском лизингу, на основу уговора о закупу или управља возилом може да присуствује инспекцијском прегледу.

Забрана коришћења возила које је искључено из саобраћаја

Члан 51.

Забрањено је користити возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја, за време трајања искључења.

Привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице, коме је у вршењу послова инспекцијског надзора инспектор искључио возило којим се обавља превоз терета у међународном или домаћем друмском саобраћају супротно одредбама овог закона, дужан је да на месту паркирања које му је одређено, обезбеди возило и плати трошкове паркирања теретног возила или скупа возила.

Инспектор може да дозволи прекршиоцу да сам одреди место где ће возило бити паркирано док траје та забрана. Возило мора бити, док траје забрана, на том месту и не сме се померати. О евентуалној промени локације возила прекршилац мора добити одобрење инспектора.

Поверавање послова инспекцијског надзора

Члан 52.

Поверава се општинској, односно градској управи, односно управи Града Београда вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању превоза терета у друмском саобраћају, осим превоза терета у међународном друмском саобраћају који се обавља на територији општине, односно града, односно Града Београда.

Овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе Града Београда у вршењу послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона, којима се уређује превоз терета у друмском саобраћају на територији те јединице локалне самоуправе има права, дужности и овлашћења из чл. 44, 45. и 46. овог закона.

Поверава се аутономној покрајини вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању превоза терета у друмском саобраћају који се обавља на територији аутономне покрајине, осим превоза терета у међународном друмском саобраћају.

Овлашћено лице аутономне покрајине у вршењу послова инспекцијског надзора над обављањем превоза из става 3. овог члана има дужности и овлашћења из чл. 44, 45. и 46. овог закона.

Право на жалбу

Члан 53.

Против решења инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана достављања решења.

Против решења овлашћеног лица општинске, односно градске управе, управе Града Београда или аутономне покрајине може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана достављања решења.

Жалба изјављена против решења из ст. 1. и 2. овог члана не одлаже извршење решења.

Забрана приступа на територију Републике Србије

Члан 54.

Инспектор је дужан да Министарству поднесе захтев за доношење решења о забрани приступа на територију Републике Србије у трајању од три месеца до годину дана ако утврди да је страном превознику у периоду од годину дана више од пет пута изречена инспекцијска мера забране даљег превозења терета због прекршаја установљених овим законом, односно прописима донетим на основу овог закона.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

О донетом решењу из става 1. овог члана Министарство обавештава надлежни орган државе на чијој територији се налази седиште страног превозника, орган граничне полиције и царински орган.

IX. САРАДЊА И ОБАВЕШТАВАЊЕ

Сарадња са органима надлежним за послове саобраћаја других држава

Члан 55.

Министарство размењује, на принципу узајамности, податке о лиценцама за превоз, сертификатима о професионалној оспособљености, потврдама за возаче, обавештења о извршеним прекршајима и предузетим административним мерама, са органима надлежним за послове саобраћаја других држава.

Министарство, на принципу узајамности, остварује сарадњу са органима из става 1. овог члана, с циљем да се у највећој могућој мери обезбеди примена прописа којима се уређује превоз терета у међународном друмском саобраћају.

Обавештавање органа надлежних за послове саобраћаја других држава

Члан 56.

Министарство ће, у складу са међународним уговором, обавестити надлежни орган државе на чијој територији се налази седиште односно пребивалиште страног превозника, односно на чијој територији је регистровано возило о повредама овог закона и о предузетим мерама из члана 46. став 1. тач. 5) и 6) и члана 54. овог закона.

Сарадња са привредним коморама и репрезентативним удружењима превозника

Члан 57.

У процесу доношења одлука из своје надлежности које утичу на обављање превоза терета у домаћем и међународном друмском саобраћају Министарство ће сарађивати са привредним коморама и репрезентативним удружењима послодаваца - превозника.

Х. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58.

Новчаном казном од 400.000 до 800.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице ако:

- 1) обавља каботажу без дозволе за каботажу (члан 4. став 1);
- 2) обавља каботажу унутар територије Републике Србије прикључним возилом које је у власништву страног лица и није регистровано у Републици Србији (члан 4. ст. 8. и 9);
- 3) обавља или је обавио јавни превоз терета, а нема лиценцу за превоз (члан 6. став 1);
- 4) обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају без лиценце за превоз, односно извода лиценце за превоз када је то предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима (члан 38. став 1);
- 5) обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају без дозволе издате сходно међународном уговору и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора, односно размењеном контингенту појединачних, временских или мултилатералних дозвола (члан 38. став 2).

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара и одговорно лице, односно лице одговорно за превоз у привредном друштву или другом правном лицу.

За привредни преступ из става 1. тачка 2) овог члана може се одговорном лицу, односно лицу одговорном за превоз изрећи и заштитна мера забране вршења одређених дужности.

Члан 59.

Новчаном казном од 80.000 до 300.000 динара казниће се предузетник за прекршај ако:

- 1) обавља каботажу без дозволе за каботажу (члан 4. став 1);
- 2) обавља каботажу унутар територије Републике Србије прикључним возилом које је у власништву страног лица и није регистровано у Републици Србији (члан 4. ст. 8. и 9);
- 3) обавља или је обавио јавни превоз терета, а нема лиценцу за превоз (члан 6. став 1);
- 4) обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају без лиценце за превоз, односно извода лиценце за превоз када је то предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима (члан 38. став 1);
- 5) обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају без дозволе издате сходно међународном уговору и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора, односно размењеном контингенту појединачних, временских или мултилатералних дозвола (члан 38. став 2).

Новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 60.

Новчаном казном од 200.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) обавља превоз терета за сопствене потребе супротно одредбама члана 3. став 3. тачка 4) овог закона;

2) извод лиценце за превоз пренесе другом превознику (члан 16. став 1);

3) дозволу пренесе другом превознику (члан 24. став 2);

4) теретним возилом или скупом возила којим домаћи превозник обавља јавни превоз терета управља возач који није радно ангажован (члан 37. став 2);

5) обавља јавни превоз терета теретним возилом или скупом возила супротно члану 38. став 6. овог закона;

6) обавља превоз терета у међународном друмском саобраћају супротно одредбама члана 38. став 7. овог закона;

7) поступи супротно одредби члана 49. ст. 1. и 2. овог закона;

8) за време трајања искључења користи возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја (члан 51. став 1).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара и лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно у другом правном лицу.

Новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном од 40.000 до 100.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 61.

Новчаном казном од 150.000 до 400.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) без одговарајуће лиценце за превоз обавља јавни превоз терета теретним возилом или скупом возила супротно одредби члана 6. став 5. тачка 5) овог закона;

2) превозник не обавести писменим путем Министарство када је лиценца за превоз, односно извод лиценце изгубљен, украден или уништен (члан 18. став 2);

3) у теретном возилу или скупу возила домаћег превозника у домаћем друмском саобраћају се не налази документ са подацима о терету који се превози (оригинал товарног листа или отпремнице) (члан 37. став 5);

4) у теретном возилу или скупу возила домаћег превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају се не налази попуњен и оверен оригинал CMR-а (члан 37. став 6);

5) у теретном возилу или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају, се не налази попуњен и оверен CMR (члан 39. став 1. тачка 6).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара и лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном од 40.000 до 150.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном од 30.000 до 80.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 62.

Новчаном казном у фиксном износу од 100.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) обавља превоз терета за сопствене потребе теретним возилом на чијим бочним вратима, односно бочним странама кабине се не налази исписано пословно име и натпис у складу са одредбом члана 3. став 4. овог закона;

2) теретно возило којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају нема на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, исписано пословно име (члан 13. став 5);

3) не води дневник путовања у складу са чланом 27. став 2. и чланом 28. став 3. овог закона;

4) приликом обављања јавног превоза терета у теретном возилу или скупу возила домаћег превозника се не налази оригинал извода лиценце за превоз (члан 37. став 1);

5) у теретном возилу или скупу возила домаћег превозника, при обављању превоза терета у друмском саобраћају, се не налази лиценца возача (члан 37. став 1);

6) се при обављању превоза терета у друмском саобраћају код возача не налази оригинал уговора о радном ангажовању возача, односно оверена фотокопија уговора о радном ангажовању, односно оригинал потврда за возача који није држављанин Републике Србије (члан 37. став 3);

7) се у теретном возилу или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају, не налази лиценца за превоз, односно извод лиценце за превоз када је њихово поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора (члан 39. став 1. тачка 1);

8) у теретном возилу или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају, се не налази лиценца возача када је њено поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима (члан 39. став 1. тачка 2);

9) се при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају код возача не налази оригинал уговора о радном ангажовању возача, односно оверена фотокопија уговора о радном ангажовању (члан 39. став 1. тачка 3);

10) у теретном возилу или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају, се не налази

потврда за возача када је њено поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима (члан 39. став 1. тачка 4).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном у фиксном износу од 50.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 63.

Новчаном казном у фиксном износу од 50.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) обавља превоз терета за сопствене потребе теретним возилом на чијим бочним вратима, односно бочним странама кабине се налази исписано пословно име и натпис словима висине мање од три центиметра и бојом или налепницом која се битно не разликује од основне боје возила (члан 3. став 4. овог закона);

2) се на бочним вратима или бочним странама кабине теретног возила стављају други натписи, осим натписа из члана 3. став 4. овог закона (члан 3. став 5);

3) се на бочним вратима или бочним странама кабине теретног возила или скупа возила стављају други натписи, осим натписа из члана 13. став 5. овог закона (члан 13. став 6);

4) теретно возило или скуп возила којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, се налази исписано пословно име и натпис словима висине мање од пет центиметра и бојом или налепницом која се битно не разликује од основне боје возила (члан 13. став 7);

5) лице одговорно за превоз у објекту инспекцијског надзора не обавести инспектора о отклањању неправилности у складу са одредбом члана 49. став 3. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у фиксном износу од 5.000 динара лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном у фиксном износу од 25.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у фиксном износу од 5.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 1) - 4) овог члана.

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рок за доношење прописа за извршавање овог закона

Члан 64.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Престанак важења закона

Члан 65.

Даном почетка примене овог закона престају да важе Закон о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ” бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС”, бр. 101/05 и 18/10) и Закон о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 46/95, 66/01, 61/05, 91/05, 62/06 и 31/11), осим одредаба о превозу путника у друмском саобраћају и пружању станичних услуга и казних одредаба које се односе на превоз путника у друмском саобраћају и пружање станичних услуга.

Примена прописа донетих на основу закона који престају да важе

Члан 66.

Прописи донети на основу Закона о међународном превозу у друмском саобраћају и Закона о превозу у друмском саобраћају, који се односе на превоз терета у друмском саобраћају, осим прописа којима се уређује превоз путника примењују се до доношења подзаконских прописа на основу овог закона, уколико нису у супротности са његовим одредбама.

Важење појединачних правних аката

Члан 67.

Појединачни правни акти издати до дана почетка примене овог закона, важе до истека рока на који су издати.

Појединачни правни акти који су издати без рока важења, престају да важе истеком рока од годину дана од дана почетка примене овог закона.

Примена овог закона на започете поступке

Члан 68.

На поступке који нису окончани до дана почетка примене овог закона, примењиваће се одредбе закона по којем су започети.

Рок за усклађивање пословања

Члан 69.

Привредна друштва, друга правна лица или предузетници који обављају делатност превоза терета у друмском саобраћају дужни су да своје пословање ускладе са овим законом у року од годину дана од дана почетка примене овог закона.

Ступање на снагу закона

Члан 70.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се по истеку 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона, осим одредаба члана 3. ст. 3. - 10, чл. 4, 5, 29, члана 37. ст. 2. - 7, чл. 38. - 40, члана 41. ст. 1, 2, 4, 5. и 6, члана 52, одредаба о инспекцијском надзору које се односе на наведене чланове и казних одредаба које се односе на повреде наведених чланова, које се примењују даном ступања на снагу овог закона.